Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 139

Feria Tertia post Letare

Feria tertia Joh. VII.

IN illo tẽpore Jam die festo mediãte: ascẽdit iesus hierosolymã in tẽplũ ⁊ docebat. Et mirabant̃ iudei dicẽ/tes. Quõ hic litteras scit: cũ non didicerit. Et reliqua. Omel'. le. e.

IN lectione que hanc p̃cedit narrat sanctus euan/gelista: quia ambulabat dñs in galileã: non enim volebat ire in iudeã: qm̃ iudei querebant eum oc/cidere. Cum ergo ibi esset: ⁊ vt ita dictum sit ꝓpter concitatã contra se ꝑsecutionẽ delitesceret: essetq; in ꝓximo dies festus scenophegie: dixerũt fratres
Joh. 7. eius ad eum: Transi hinc: ⁊ vade in iudeã iterum vt ⁊ discipuli tui videant opa tua que facis. Quos videns dñs labilem ⁊ caducã huius mundi glori/am querere: ⁊ celestem paruipendere: respondit:
Ibidem. Uos ascendite ad diem festum: ego non ascendam ad diem festũ istum. Cum igit̃ hec ⁊ plura alia ad redarguendos ꝯfundendosq; humane laudis cu/pidos dixisset: tunc quidẽ mansit in galilea ¶ Jam
Tex. autẽ mediante die festo (nam per octo dies ageba/tur ipsa solennitas sicut nunc lectũ est) ⁊ ipe iesus
Tex. ascendit ¶ Et mirabant̃ iudei dicẽtes: Quomodo hic litteras scit cũ non didicerit? Quid nam hoc est ꝙ dñs anteq̃ ad festiuitatẽ veniret q̃rebant eum ⁊ murmur magnus erat de ipso. Ecce adest qui q̃/rebat̃: docet qui latebat: palam loquit̃ ⁊ nõ tene/batur. Sed illud erat exẽpli: hoc potestatis. La/tuit enim vt nos doceret persecutionẽ fugere: s̃m
Mat. 10. ꝙ alibi precipit: Si persecuti vos fuerint in vna ci/uitate: fugite in aliam. Et mirabant̃ inquit iudei. Mirabant̃: non tamẽ ab infidelitate cõuertebã/tur. Sed vnde mirarent̃ aperitur cum subditur: Unde hic litteras scit cum non didicerit? Noue/rant vbi natus: ⁊ quomodo fuerat educatus. Nũ/q̃ eum viderãt litteras discentẽ: audierãt tñ eum de lege disputantẽ: legis ⁊ ꝓphetarũ testimonia ꝓ/ferentẽ: qđ nemo alius faceret q̃ legẽ ipam non le/gisset. Nemo aũt ipam legẽ legeret: nisi prius litte/ras didicisset. Hac de causa mirabant̃: nõ intelli/gentes eum legis autorẽ esse ⁊ dñm. Qui si credere voluissent nequaq̃ mirarent̃: si ille legẽ nosset qui ipam legẽ dedisset. Uerũ hec illoꝝ ammiratio: fa/cta est veritatis mg̃ro altioris doctrine insinuãde occasio. Respõdit em̃ dñs aliq̃d ꝓfundũ: et atten/
Tex. tius inspiciẽdum. Nam sequit̃ ¶ Rñdit eis iesus: Mea doctrina nõ est mea: sed eius qui me misit. Paucis verbis: q̃si ꝯtrariũ aliq̃d dñs dixisse vide/tur. Non em̃ ait: ista doctrina nõ est mea: sed mea doctrina nõ est mea. Querẽdũ ergo q̃d sit: mea do/ctrina nõ est mea: si em̃ sua: quõ nõ sua? Sed reco/lamus quid beatus iohãnes in exordio huius euã/gelij dixerit: ⁊ ibi reperire poterimus huius solutio/
Joh. 1. nem q̃stionis. Ait em̃: In principio erat verbũ: ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ deus erat verbũ. Que est ergo doctrina patris: nisi verbũ patris? Uerbum em̃ alicuius est verbũ. Et ideo suã doctrinã dixit nõ suã: q2 ipe non a se est sed verbũ patris est. Qđ ergo ait: Mea doctrina non est mea: tale est ac si diceret: Ego qui doceo: nõ sum a meipso. Cũ enim credamus ⁊ ꝯfitcamur filiũ patri esse equalẽ ꝑ di/uinitatẽ: nec vllã recipiamus inter generantẽ ⁊ ge/nitũ vel nature vel substãtie differentiã: tñ ille pa/ter: ille filius. Et pater quidẽ de nullo: q2 de se de/us est. Filius ꝟo nõ de se: sed de p̃re genitus est de⁹ sicut spiritussanctus a patre procedit ⁊ filio. Et hi tres vnus deus: vnũ lumen: vna potẽtia: vna ma/iestas. Et quia hoc tam ꝓfundũ mysteriũ videbat nõ omnes posse intelligere: dat cõsiliũ quid agen/tes ad illud ꝑtingere valerent ¶ Si quis inq̃t vo/ Tex.
luerit voluntatẽ eius facere: cognoscet de doctri/na mea: vtrum ex deo sit: an ego loquor a meipo. Si q̃s voluerit volũtatẽ p̃ris facere: hoc est si q̃s voluerit in filiũ eius credere: cognoscet de doctri/na mea: hoc est intelliget. Ergo intellectus est mer/ces fidei. Nõ ergo intelligendũ est vt credamus: sed prius credendũ vt intelligamus. Scriptũ nã/
q; est: Si non credideritis: nõ intelligetis. Ergo Esa. 7.
faciamus voluntatẽ patris: hoc est credamus in fi/lium dei patris. Hec est volũtas patris iuxta qđ
alibi idem filius dicit: Hoc est opus dei vt creda/ Joh. 5.
tis in eum quẽ misit ille. Cognoscenda sane est ne/cessario huius verbi structura. Aliud em̃ est: cũ di/cimus per datiuũ casum credo tibi: aliud ꝑ accusa/tiuum credo in te. Dicimus certe nos credere pau/lo: sed nõ in paulũ. Dicimus credere nos petro: s; nõ in petrũ. Ergo aliud est credere deo: aliud cre/dere in deũ. Credere em̃ deo est verbis illius fidẽ accomodare: s̃cdm qđ demones credunt ei ⁊ ꝯtre/miscũt. Credere vero in eũ: est deũ credendo ama/re: credendo diligere: mẽbris eius credendo in cor/porari. Hec est fides quã a nobis exigit deus: que per dilectionẽ operat̃. Si quis ergo facit volunta/tem patris credẽdo in filiũ eius: cognoscet de doc/trina xp̃i: quia non aliunde non de nihilo: sed de
p̃re est manens in patre equalis ¶ Qui a semetipso Tex.
loquit̃ gl'iam ꝓpriã querit. Quibus ꝟbis antichri/stũ notat: thesaurũ malicie ⁊ ꝑditionis filiũ. Qui
vt ap'lus ait: aduersat̃ ⁊ extollit̃ supra om̃e qđ di/ 2. Tess. 2.
cit̃ deus: aut qđ colit̃: ita vt in tẽplo dei sedeat ostẽ/dens se tanq̃ sit deus. Hic ergo cum venerit a se/metipo loquet̃: sua se auctoritate venisse: nõ a deo missum dicens: nec dei sed suã q̃siturus gl'iam De
quo alibi dicit: Ego veni in nomine patris mei et Joh. 5.
nõ suscepistis me: si alius venerit in noĩe suo illum
accipietis ¶ Qui autẽ q̃rit gl'iam eius q̃ misit illum Tex.
hic verax est ⁊ iniusticia in illo nõ est. Sed vtiq; do/minus his ꝟbis insinuat: q̃ cũ ꝑ diuinitatẽ eq̃lis esset patri: tamen per susceptam serui formã appa/rens in tẽpore: qui erat creator tempoꝝ: nõ suam sed patris quesiuit gloriã. Uel nobis certe ꝑ hoc prebuit exemplũ humilitatis vt nos qui puri ho/mines sumus: nec ex nobis boni quicq̃ possum⁹ totum deo tribuamus: ad eius laudem ⁊ gloriam referamus: cũ vel boni aliquid faciamus vel eius largiente clementia recte scripturas illius intelli/gimus. Sed nos econtra bona que agimus: no/bis superbe ascribimus: mala vero nostra creatori nostro irrogamus: causantes ꝙ tales nos fecerit. Xp̃us vero dñs noster gloriã patris querebat: et idcirco verax est: ⁊ iniusticia in illo nõ est. In anti/christo vero iniusticia est: ⁊ verax nõ est: quia suam non dei gloriam quesiturus est. Nõ est a deo mis/
sus: sed venire permissus ¶ Nonne moyses dedit Tex.
vobis legem? Et nemo ex vobis facit legem. Quid me queritis interficere? Illi quidẽ gloriabant̃ le/gis precepta implere: sed aperta reuincunt̃ senten/tia. Lex em̃ homicidiũ vetat. Quomodo ergo le/gem faciebãt: qui saluatorẽ interficere cogitabãt? Nam si legẽ recte legissent ⁊ opere impleuissent: in

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0139
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG